

- Срце ми радосно сада Не зна за јаде света;
 Јер јаде, што их свет тај да, Вечност ми све засладит' зна.
2. Што сјаја има овај свет, Све ће то опаст' као цвет;
 И проћи сасвим мора; Ал' вечност никад нема крај,
 Вечно се блиста њезин сјај, Радост је њена вечна;
 И Бог у слову свом вели, Да вечност не зна трулежи.
3. Шта је Христјана патња сва? Шта л' мученичка страдња та?
 Шта л' крст и муке важе? На вагу када метнеш све
 Кад узмеш све уједно, гле, Сам ти се рачун каже:
 Живота вечног слава та, Она превагне све и сва.
4. Ах, видиш осуђене све, Њихове невоље вечне,
 Ужасно ћ' бит' мучени, Како ћ' умират' без смрти,
 Плакат' у највећој нужди, Од црва бит' грижени.
 Колика ј' тада слава нам, Од свег' тог' бити слободним'?
5. У небу живе блажени Код Бога лета хиљадни,
 Нигда с' уморит' неће. С' анђелим' ће се радоват',
 Блаженства свагда сјај гледат', Мир им насљедство биће:
 Где Спас даје обећану Манну, свих анђела храну.
6. Ах, како жели снагом свом Срце ми овде за Тобом,
 Животе неизмерни! Кад ли ћу једном доспет' там'
 Куда ме вуче слаб мој ум У стан Твој, Боже вечни?!
 Заборавит' ћу свет тај вас, Стараћу с' доћ' у неба крас!

104. ПОЈАЊЕ

(На глас број 14.)

1. Паз'те на реч, ево ту је! Што се по свој земљи чује,
 Још ће мало време проћи, Пак ће страшни судац доћи:
 Пред којим ће небо, земља дрхтат', -
 А ти грешнице, где ћеш моћи стат'?
2. Буди хваљен, Оче од нас, Што си нам посл'о овај глас,
 По Исусу, сину Твоме, Са небеса посланоме,
 Да кроз Њега народ свој потражиш,
 Раштркано стадо к' себи вратиш.
3. Као с' неба пастир верни Он нас потражи на земљи,
 И остави небо рад' нас. Постаде нам' једини Спас,
 Да од греха и смрти искупи
 Нас, народу Својему придружи.

4. О Исусе, молимо Те, Остај с' нама у све дане,
 Сад к'о што смо сакупљени Обећање нам испуни;
 Твоје даре добре даруј нама,
 А за крепост Твога светог дома.
5. Да ми кроз то узрастемо, К' светом дому да с' журимо:
 Као што Дух и невеста желе, Зову Тебе Христа:
 "Дођи скорим, води нас из света,
 К' царству мира, где ј' вечна субота!"

105. БУДИ ВЕРАН
 (На глас број 99. и 119.)

1. { Бу - ди ве - ран до смр - ти!
 Прод - ри кроз сву нуж - ду ти,

А - ко же - лиш жи - ћа кру - ну: }
 Тра - жи пла - ту о - бе - ћа - ну, }

Што ти Го - спод од - ре - ди, Кад свој